

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

9. volební období

52/0

**Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb.,
o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů**

Zástupce předkladatele: Šafránková L. a další
Doručeno poslancům: 24. listopadu 2021 v 11:33

N á v r h

ZÁKON

ze dne 2021,

**kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu, ve znění
pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Změna zákona o daních z příjmu

Čl. I

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb.,

zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb.,
zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb.,
zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 47/2004 Sb.,
zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb.,
zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb.,
zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb.,
zákona č. 676/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb.,
zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb.,
zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb.,
zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb.,
zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb.,
zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb.,
zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 67/2007 Sb.,
zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb.,
zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb.,
zákona č. 482/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb.,
zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb.,
zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 289/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb.,
zákona č. 304/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb.,
zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 348/2010 Sb.,
zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 119/2011 Sb.,
zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 353/2011 Sb.,
zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb.,
zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb.,
zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 192/2012 Sb.,
zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb.,
zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 503/2012 - 2 - Sb.,
zákona č. 44/2013 Sb., zákona č. 80/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb.,
zákona č. 160/2013 Sb., zákona č. 215/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb.,
zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., nálezu Ústavního soudu,
vyhlášeného pod č. 162/2014 Sb., zákona č. 247/2014 Sb., zákona č. 267/2014
Sb., zákona č. 332/2014 Sb., zákona č. 84/2015 Sb., zákona č. 127/2015 Sb.,
zákona č. 221/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb.,
zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 105/2016 Sb., zákona č. 113/2016 Sb.,
zákona č. 125/2016 Sb., zákona č. 148/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb.,
nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 271/2016 Sb., zákona č. 321/2016
Sb., zákona č. 454/2016 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 200/2017 Sb.,

zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 246/2017 Sb., zákona č. 254/2017 Sb., zákona č. 293/2017 Sb. zákona č. 92/2018 Sb., zákona č. 174/2018 Sb., zákona č. 306/2018 Sb., zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 32/2019 Sb., zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 364/2019 Sb., zákona č. 299/2020 Sb., zákona č. 343/2020 Sb., zákona č. 386/2020 Sb., zákona č. 450/2020 Sb., zákona č. 540/2020 Sb., zákona č. 543/2020 Sb., zákona č. 609/2020 Sb., zákona č. 39/2021 Sb., zákona č. 251/2021 Sb., zákona č. 284/2021 Sb. zákona č. 285/2020 Sb., zákona č. 286/2021 Sb., zákona č. 297/2021 Sb., zákona č. 324/2021 Sb., zákona č. 329/2021 Sb. a zákona č. 353/2021 Sb., **se mění takto:**

1. V § 35c odst. 2 zní:

„(2) Je-li nárok poplatníka na slevu na dani podle odstavce 1 vyšší než daň vypočtená podle § 16 snižená o slevy na dani podle § 35 a 35ba, je vzniklý rozdíl daňovým bonusem. Poplatník může daňový bonus uplatnit, pokud jeho výše činí alespoň 100 Kč.“.

2. V § 35c odst. 4 zní:

„(4) Daňový bonus může uplatnit poplatník, který ve zdaňovacím období měl příjem podle § 6 nebo 7. Do těchto příjmů se nezahrnují příjmy od daně osvobozené, příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně s výjimkou příjmů, u nichž se uplatní postup dle § 36 odst. 6 nebo 7 a příjmy, které jsou podle § 38f vyjmuty ze zdanění.“.

3. V § 35d odst. 3 zní:

„(3) Je-li výše zálohy na daň vypočtená podle § 38h odst. 2 a 3 nižší než částka měsíční slevy na dani podle § 35ba a § 35c, je vzniklý rozdíl měsíčním daňovým bonusem. Měsíční daňový bonus lze vyplátit, pokud jeho výše činí alespoň 50 Kč. Plátce daně je povinen vyplátit poplatníkovi měsíční daňový bonus ve výši stanovené tímto zákonem při výplatě příjmů ze závislé činnosti. Do těchto příjmů se nezahrnují příjmy od daně osvobozené a příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.“.

4. V § 35d odst. 4 zní:

„(4) Je-li výše zálohy na daň snižené o měsíční slevu na dani podle § 35ba nižší než částka měsíčního daňového zvýhodnění, je vzniklý rozdíl měsíčním daňovým bonusem. Měsíční daňový bonus lze vyplátit, pokud jeho výše činí alespoň 50 Kč. Plátce daně je povinen vyplátit poplatníkovi měsíční daňový bonus ve výši stanovené tímto zákonem při výplatě příjmů ze závislé činnosti. Do těchto příjmů se nezahrnují příjmy od daně osvobozené a příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.“.

5. V § 35d odst. 6 zní:

„(6) Je-li při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění nárok na slevu na dani podle § 35ba a § 35c a na daňové zvýhodnění vyšší než takto vypočtená daň, má poplatník nárok na vyplacení daňového zvýhodnění formou daňového bonusu.“.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. 1. 2022

Důvodová zpráva

Obecná část

A. Zhodnocení platného právního stavu, důvod předložení navrhované právní úpravy a cíle navrhovaných změn

Cílem předkládaného návrhu je odstranění diskriminace některých daňových poplatníků a plátců daně z příjmu v přístupu k možnosti využití daňových slev a daňového zvýhodnění na děti resp. k daňovým bonusům s těmito slevami a zvýhodněními spjatými. A to konkrétně například ve vztahu k zákonem požadované minimální výši jejich zdanitelného příjmu.

A rovněž tak jde o efektivní pomoc nízkopříjmovým pracujícím a daňovým poplatníkům v tom smyslu, aby mohly reálně využít efektu zvýšení slevy na poplatníka, ke které nedávno došlo. To jim nyní neumožňuje to ustanovení zákona o daních z příjmu, které ohraničuje výši čerpání slevy na dani maximálně do výše daňové povinnosti poplatníka. A tedy neexistuje zde možnost dosáhnout na tzv. daňový bonus (záporná daň), jako je tomu v případě daňových zvýhodnění na děti, kdy v případě, že je nárok na toto daňové zvýhodnění vyšší než vyměřená daňová povinnost (po zohlednění slev na dani), je tento finanční rozdíl poplatníkovi vyplacen resp. poukázán.

Nízkopříjmové pracující osoby plní si řádně všechny své daňové a odvodové povinnosti vůči státu rovněž nesmí být diskriminovány v přístupu k daňovým zvýhodněním, což nyní v určitých ohledech (minimální požadovaný příjem) jsou.

Navrhujeme tedy v zákoně o daních z příjmu umožnit „překlopení“ daňové slevy (daňových slev) do daňového bonusu – po vzoru fungování mechanismu daňových zvýhodnění na vyživované děti.

A rovněž navrhujeme odstranit ze zákona pro vznik nároku na uplatnění tzv. daňového bonusu podmínku minimální hranice ročního příjmu ve výši šestinásobku minimální mzdy, i podmínku minimální hranice měsíčního příjmu ve výši poloviny aktuální (měsíční) minimální mzdy.

Tato úprava napříště umožní dosáhnout na daňový bonus např. i těm pracujícím rodičům, jejichž roční hrubý zdanitelný příjem, pokud zvažujeme modelový příklad pro rok 2021, nepřesáhne 91 200 Kč (tzn., že v měsíčním průměru činí max. 7 600 Kč).

V návrhu jde i o to, aby daňoví poplatníci s (nej)nižšími příjmy měli hmatatelný užitek zposledního zvýšení slevy na poplatníka, aby jej reálně pocítili ve formě svého vyššího měsíčního čistého příjmu, a to v plné výši jejich nároku.

To za současné podoby zákona o dáních z příjmu není možné, protože slevu na dani lze uplatnit pouze maximálně do výše samotné (vypočtené) daňové povinnosti. Tedy, že - v nejlepším případě - má příslušný daňový poplatník, co se týče odvodu daně z příjmu, nulovou daňovou povinnost

Na rozdíl od tzv. daňového zvýhodnění na vyživované dítě, kdy, pokud je toto zvýhodnění vyšší než předepsané daňová povinnost poplatníka (po uplatnění slev na dani), vzniká poplatníkovi nárok na tzv. daňový bonus (záporná daň z příjmu) – který je mu následně vyplacen, ať už v měsíční nebo roční periodicitě.

Mnoha renomovanými ekonomy je právě zvyšování slev na dani (zejména slevy na poplatníka) považováno za nejlepší nástroj k dosažení čistých příjmů občanů s nejnižšími mzdy či platy.

Tento krok (zvyšování daňových slev) ovšem nemá pro nízkopříjmové občany žádný faktický smysl a dopad, pokud nebude doprovázen umožněním uplatnit daňový bonus tehdy, bude-li jejich vypočtená celková daňová povinnost nižší než sleva na dani (nebo součet jednotlivých slev na dani, na které mají nárok). Pokud k tomu nedojde, tito lidé zvýšení slevy na poplatníka na úrovni svého čistého příjmu nijak nepocítí.

Pro příklad: po zvýšení minimální (hrubé) mzdy na 15 200 Kč je měsíční daňová povinnost pracujícího člověka pobírajícího tuto částku 2 280 Kč. Současná měsíční výše slevy na poplatníka je ovšem 2 320 Kč, tedy nad úroveň daňové povinnosti tohoto poplatníka, který tak zvýšení slevy (včetně dalšího zákonem předpokládaného zvýšení slevy od roku 2022) na své čisté mzdě vůbec nepocítí.

Zaměstnanci a živnostníci s hrubým měsíčním příjmem cca do 19 000 Kč tedy nemohou (nebudou moci) slevu na poplatníka využívat v plné výši – na rozdíl od daňových poplatníků s vyššími měsíčními příjmy.

Dle navrhovatelů zákona se jedná o neodůvodněnou a neudržitelnou diskriminaci, kterou je třeba odstarnit.

B. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy

Předkládaná právní úprava je v souladu s ústavním zákonem č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, respektuje taktéž obecné zásady ústavního pořádku České republiky a není v rozporu s nálezy Ústavního soudu České republiky.

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

C. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie

V případě daní z příjmu na úrovni EU platí, že pravomoc stanovit a vybírat daně spadá do výlučné kompetence členských států EU. I z tohoto důvodu se orgány EU, pokud jde o daně, věnují zejména úpravě výběru daní nepřímých (spotřební daně, DPH), a to zvláště těm jejich aspektům, které mají mezinárodní charakter a které jsou obhajitelné z hlediska projektu evropského (unijního) vnitřního trhu (např. zákaz daňové diskriminace, otázka dvojího zdanění, boj proti daňovým podvodům apod.).

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s právními předpisy EU, judikaturou soudních orgánů EU - ani s obecnými (právními) zásadami legislativy EU.

D. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, rozpočty krajů a obcí a na podnikatelské prostředí České republiky

Přímý finanční dopad navrhované novely na státní rozpočet České republiky nelze přesně a bezezbytku odhadnout a formulovat.

Na jedné straně je jisté, že v důsledku navrhovaných opatření stoupnou veřejné příjmy státu v oblasti výplat daňových bonusů.

V důsledku nárůstu čistých příjmů jednotlivců a domácností (rodin) v důsledku navrhované právní úpravy lze ale jednak očekávat částečné snížení objemu vyplácených dávek sociální podpory a pomoci v hmotné nouzi - a ještě významněji by dopady navrhovaného opatření na výdaje státního rozpočtu mohl kompenzovat vyšší výběr nejrůznějších nepřímých daní (DPH, spotřební daň) očekávatelný díky zvýšení koupěschopné poptávky.

Pokud bychom měli učinit rámcový propočet dopadu návrhu – a vyjdeme-li např. ze statistických dat materiálu společnosti Profesia, dle kterých má cca desetina českých pracujících občanů hrubou mzdu nižší než 21 066 Kč – a od tohoto údaje bychom se odrazili při odhadu nárůstu veřejných výdajů v důsledku zvýšení objemu vyplácení daňových bonusů, budeme se pohybovat na úrovni, v případě aplikace navrhovaného opatření umožňujícího možnost „překlopení“ daňové slevy do daňového bonusu okolo o 2 miliard korun ročně vyšších nároků na výdaje státního rozpočtu.

A pokud bychom zohlednili i dopad zrušení minimální hranice měsíčního a ročního příjmu pro uplatnění nároku na daňový bonus, který lze vzhledem k okolnostem (např. neexistence oficiální evidence osob pracujících na dohody o pracovní činnosti a na dohody o provedení práce atd.) učinit jen velmi těžko, budou celkové důsledky všech navrhovaných změn na státní rozpočet maximálně na úrovni 5 miliard, velmi pravděpodobně však níže.

Co se týče přímých dopadu navrhovaných změn na rozpočty krajů a obcí, neměl by být v praxi žádný (měl by být nulový) protože by vyvolaly nároky pouze na výdajovou stranu státního rozpočtu.

Pro podnikatelské prostředí by navrhované opatření znamenalo stimul – v první řadě ve smyslu očekávatelného zvýšení poptávky po zboží a službách, sekundárně například i tím způsobem, že by u některých občanů stoupla ochota nastoupit do standardního zaměstnaneckého poměru – a byla by tak určitým způsobem uspokojena poptávka některých zaměstnavatelů po pracovní síle.

E. Předpokládané sociální dopady navrhované právní úpravy včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé a osoby se zdravotním postižením

Navrhovaná právní úprava bude mít příznivé sociální dopady. Pro mnoho, zejména nízkopříjmových, pracujících a podnikajících občanů (a pro jejich rodiny) bude znamenat i dost významné zvýšení jejich disponibilních příjmů, mnoho občanů díky jejímu zavedení nebude muset nadále žádat o sociální dávky.

Pomůže i občanům v tzv. dluhových a exekučních pastech tím, že znatelně zvýší jejich schopnost splácet finanční závazky resp. splatit je rychleji než dosud.

Navrhovaná právní úprava bude mít pozitivní a podpůrný dopad na rodiny tím, že zvýší jejich čisté disponibilní příjmy.

Předkládaná úprava také významně finančně pomůže sociálně slabým, nízkopříjmovým skupinám obyvatel a pracujícím osobám se zdravotním postižením uplatňujícím slevu na dani.

F. Zhodnocení dopadů navrhované právní úpravy na životní prostředí

Předkládaná právní úprava nemá žádný vliv na stav životního prostředí v České republice.

G. Zhodnocení platného právního stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Navrhovaná právní úprava neobsahuje ustanovení, které by bylo diskriminační vzhledem k ústavnímu požadavku rovnosti žen a mužů.

H. Zhodnocení dopadů navrhované právní úpravy ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava nebude mít negativní vliv na ochranu soukromí a osobních údajů u žádného ze subjektů, jehož se dotkne.

I. Zhodnocení korupčních rizik navrhované právní úpravy

Navrhovaná právní úprava nevnáší negativní dopad do oblasti korupčních rizik a ani nezakládá jejich nové možnosti.

J. Zhodnocení dopadů navrhované právní úpravy na bezpečnost nebo obranu státu

Předkládaná právní úprava nemá žádný vliv a dopad na bezpečnost a ochranu státu.

Zvláštní část

Čl. I:

k bodu 1:

Pokud bude daňový poplatník uplatňovat daňové zvýhodnění na děti formou slevy na dani poplatníka na slevu na dani, a bude-li tato sleva vyšší než vypočtená daň, bude vzniklý rozdíl daňovým bonusem s nárokem na jeho výplatu poplatníkovi.

k bodu 2:

Na (roční) daňový bonus bude mít nárok každý daňový poplatník, jehož součet daňových slev a zvýhodnění bude vyšší než jeho vyměřená daňová povinnost, bez ohledu na výši jeho ročních příjmů.

k bodu 3:

Navrhuje se, aby byl v případě, kdy je měsíční daňová povinnost poplatníka nižší než součet daňových slev, na které má nárok, tomuto poplatníkovi vyplacen měsíční daňový bonus.

k bodu 4:

Na měsíční daňový bonus bude mít napříště nárok každý daňový poplatník, jehož součet daňových slev a zvýhodnění bude vyšší než jeho vyměřená daňová povinnost, bez ohledu na výši jeho měsíčních příjmů.

k bodu 5:

Navrhuje se, aby byl v případě, bude-li ročním zúčtováním záloh a daňového zvýhodnění nárok na slevy na dani a na daňové zvýhodnění vyšší než vypočtená daň, poplatníkovi vyplacen příslušný daňový bonus.

Čl. II:

Účinnost zákona je stanovena k 1. 1. 2022

V Praze dne 21. října 2021

Bc. Lucie Šafránková v. r.

Tomio Okamura v. r.

Ing. Radim Fiala v. r.

Mgr. Zdeněk Kettner v. r.

Ing. Marie Pošarová v. r.

Radovan Vích v. r.

Oldřich Černý v. r.

Ing. Vladimíra Lesenská v. r .

Radek Rozvoral v. r.

Radek Koten v. r.

Iveta Štefanová v. r.

Jan Hrnčíř v. r.

Jaroslav Bašta v. r.

Jiří Kobza v. r.

PLATNÉ ZNĚNÍ S VYZNAČENÍM ZMĚN

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 676/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 67/2007 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb.,

zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 482/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 289/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 304/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 348/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 119/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 353/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 192/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 503/2012 - 2 - Sb., zákona č. 44/2013 Sb., zákona č. 80/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 160/2013 Sb., zákona č. 215/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 162/2014 Sb., zákona č. 247/2014 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 332/2014 Sb., zákona č. 84/2015 Sb., zákona č. 127/2015 Sb., zákona č. 221/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 105/2016 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 125/2016 Sb., zákona č. 148/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 271/2016 Sb., zákona č. 321/2016 Sb., zákona č. 454/2016 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 200/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 246/2017 Sb., zákona č. 254/2017 Sb., zákona č. 293/2017 Sb., zákona č. 92/2018 Sb., zákona č. 174/2018 Sb., zákona č. 306/2018 Sb., zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 32/2019 Sb., zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 364/2019 Sb., zákona č. 299/2020 Sb., zákona č. 343/2020 Sb., zákona č. 386/2020 Sb., zákona č. 450/2020 Sb., zákona č. 540/2020 Sb., zákona č. 543/2020 Sb., zákona č. 609/2020 Sb., zákona č. 39/2021 Sb., zákona č. 251/2021 Sb., zákona č. 284/2021 Sb., zákona č. 285/2020 Sb., zákona č. 286/2021 Sb., zákona č. 297/2021 Sb., zákona č. 324/2021 Sb., zákona č. 329/2021 Sb. a zákona č. 353/2021 Sb., **s vyznačením navrhovaných změn:**

§ 35c

Daňové zvýhodnění pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob

(1) Poplatník uvedený v § 2 má nárok na daňové zvýhodnění na vyživované dítě žijící s ním ve společně hospodařící domácnosti na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor (dále jen "daňové zvýhodnění") ve výši 15204 Kč ročně na jedno dítě, 22320 Kč ročně na druhé dítě a 27840 Kč ročně na třetí a každé další dítě, pokud neuplatňuje slevu na dani podle § 35a nebo § 35b. Poplatník o daňové zvýhodnění sníží daň vypočtenou podle § 16, případně sníženou podle § 35, § 35ba. Daňové zvýhodnění může poplatník uplatnit formou slevy na dani, daňového bonusu nebo slevy na dani a daňového bonusu. Je-li v jedné společně hospodařící domácnosti více vyživovaných dětí poplatníka, posuzují se pro účely tohoto ustanovení dohromady.

~~(2) Slevu na dani podle odstavce 1 může poplatník uplatnit až do výše daně vypočtené podle § 16 snížené o slevy na dani podle § 35 a 35ba.~~

Je-li nárok poplatníka na slevu na dani podle odstavce 1 vyšší než daň vypočtená podle § 16 snížená o slevy na dani podle § 35 a 35ba, je vzniklý rozdíl daňovým bonusem. Poplatník může daňový bonus uplatnit, pokud jeho výše činí alespoň 100 Kč.

(3) Je-li nárok poplatníka na daňové zvýhodnění podle odstavce 1 vyšší než daň vypočtená podle § 16 snížená o slevy na dani podle § 35 a 35ba, je vzniklý rozdíl daňovým bonusem. Poplatník může daňový bonus uplatnit, pokud jeho výše činí alespoň 100 Kč.

(4) Daňový bonus může uplatnit poplatník, který ve zdaňovacím období měl příjem podle § 6 nebo 7 ~~alespoň ve výši šestinásobku minimální mzdy~~. Do těchto příjmů se nezahrnují příjmy od daně osvobozené, příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně s výjimkou příjmů, u nichž se uplatní postup dle § 36 odst. 6 nebo 7 a příjmy, které jsou podle § 38f vyjmuty ze zdanění.

(5) Poplatník uvedený v § 2 odst. 3 může daňové zvýhodnění uplatnit, pouze pokud je daňovým rezidentem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a jestliže úhrn všech jeho příjmů ze zdrojů na území České republiky (§ 22) činí nejméně 90 % všech jeho příjmů s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně podle § 3 nebo § 6, jsou od daně osvobozeny podle § 4, 6 nebo § 10, nebo příjmů, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Výši příjmů ze zdrojů v zahraničí prokazuje poplatník potvrzením zahraničního správce daně.

(6) Za vyživované dítě poplatníka se pro účely tohoto zákona považuje dítě vlastní, osvojenec, dítě v péči, která nahrazuje péči rodičů, dítě, které přestalo být u tohoto poplatníka z důvodu nabytí plné svéprávnosti nebo zletilosti v pěstounské péči, dítě druhého z manželů, vlastní vnuk nebo vnuk druhého z manželů, pokud jeho rodiče nemají dostatečné příjmy, z nichž by mohli daňové zvýhodnění uplatnit, pokud je

a) nezletilým dítětem,

b) zletilým dítětem až do dovršení věku 26 let, jestliže mu není přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a

1. soustavně se připravuje na budoucí povolání; příprava na budoucí povolání se posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře,^{14d)}

2. nemůže se soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, nebo

3. z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neschopno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.

(7) Dočasný pobyt dítěte mimo společně hospodařící domácnost nemá vliv na uplatnění daňového zvýhodnění. Jedná-li se o dítě, kterému je přiznán nárok na průkaz ZTP/P, zvyšuje se na ně částka daňového zvýhodnění na dvojnásobek; maximální výše daňového bonusu podle odstavce 3 zůstává zachována.

(8) Uzavře-li dítě uvedené v odstavci 6 písm. b) manželství a žije-li ve společně hospodařící domácnosti s manželem (manželkou), může uplatnit manžel (manželka) slevu na dani při splnění podmínek uvedených v § 35ba. Nemá-li manžel (manželka) dostatečné příjmy, z nichž by mohl (mohla) uplatnit slevu na dani při splnění podmínek uvedených v § 35ba, může daňové zvýhodnění uplatnit rodič dítěte nebo poplatník, u něhož jde ve vztahu k dítěti o péči nahrazující péči rodičů, pokud dítě s ním žije ve společně hospodařící domácnosti.

(9) Vyživuje-li dítě v jedné společně hospodařící domácnosti více poplatníků, může daňové zvýhodnění uplatnit ve zdaňovacím období nebo v tomtéž kalendářním měsíci zdaňovacího období jen jeden z nich.

(10) Poplatníkovi, který vyživuje dítě jen jeden kalendářní měsíc nebo několik kalendářních měsíců ve zdaňovacím období, lze poskytnout daňové zvýhodnění ve výši 1/12 za každý kalendářní měsíc, na jehož počátku byly splněny podmínky pro jeho uplatnění. Daňové zvýhodnění lze uplatnit již v kalendářním měsíci, ve kterém se dítě narodilo, nebo ve kterém začíná soustavná příprava dítěte na budoucí povolání, anebo ve kterém bylo dítě osvojeno nebo převzato do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu.

(11) Poplatník, který je povinen podat daňové přiznání podle § 38g, nebo který se tak rozhodl učinit, uplatní daňový bonus v daňovém přiznání a požádá místně příslušného správce daně o jeho vyplacení. Při výplatě daňového bonusu postupuje správce daně obdobně jako při vrácení přeplatku podle zvláštního právního předpisu o správě daní.

(12) Pokud úhrn měsíčních daňových bonusů vyplacených podle § 35d u poplatníka podávajícího daňové přiznání přesahuje částku daňového bonusu vypočteného za zdaňovací období, považuje se vzniklý rozdíl za daňový nedoplatek; pokud poplatník, kterému byly vyplaceny měsíční daňové bonusy, nárok na daňové zvýhodnění za zdaňovací období v daňovém přiznání neuplatní vůbec, považují se za daňový nedoplatek částky ve výši vyplacených měsíčních daňových bonusů.

§ 35d

(1) Poplatník s příjmy podle § 6 může při výpočtu zálohy na daň podle § 38h odst. 4 uplatnit nárok na slevu na dani podle § 35ba odst. 1 písm. a), c) až f) a na daňové zvýhodnění.

(2) Záloha na daň vypočtená podle tohoto zákona se sníží u poplatníka s učiněným prohlášením k dani podle § 38k odst. 4 o částku ve výši odpovídající jedné dvanáctině částky stanovené v § 35ba odst. 1 písm. a), c) až f) (dále jen "měsíční sleva na dani podle § 35ba") a o daňové zvýhodnění ve výši odpovídající jedné dvanáctině částky stanovené v § 35c (dále jen "měsíční daňové zvýhodnění"). Měsíční daňové zvýhodnění plátce poskytne poplatníkovi formou měsíční slevy na dani podle § 35c, měsíčního daňového bonusu nebo měsíční slevy na dani podle § 35c a měsíčního daňového bonusu.

~~(3) Měsíční slevu na dani podle § 35ba poskytne plátce daně poplatníkovi maximálně do výše zálohy na daň vypočtené podle § 38h odst. 2 a 3. Měsíční slevu na dani podle § 35c poskytne plátce daně poplatníkovi maximálně do výše zálohy na daň snížené o měsíční slevu na dani podle § 35ba.~~

Je-li výše zálohy na daň vypočtená podle § 38h odst. 2 a 3 nižší než částka měsíční slevy na dani podle § 35ba a § 35c, je vzniklý rozdíl měsíčním daňovým bonusem. Měsíční daňový bonus lze vyplatit, pokud jeho výše činí alespoň 50 Kč. Plátce daně je povinen vyplatit poplatníkovi měsíční daňový bonus ve výši stanovené tímto zákonem při výplatě příjmů ze závislé činnosti. Do těchto příjmů se nezahrnují příjmy od daně osvobozené a příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.

(4) Je-li výše zálohy na daň snižená o měsíční slevu na dani podle § 35ba nižší než částka měsíčního daňového zvýhodnění, je vzniklý rozdíl měsíčním daňovým bonusem. Měsíční daňový bonus lze vyplatit, pokud jeho výše činí alespoň 50 Kč. Plátce daně je povinen vyplatit poplatníkovi měsíční daňový bonus ve výši stanovené tímto zákonem při výplatě příjmů ze závislé činnosti, ~~jestliže jejich úhrn vyplacený nebo zúčtovaný tímto plátcem za příslušný kalendářní měsíc (§ 38h odst. 1) dosahuje u poplatníka alespoň výše poloviny minimální mzdy, zaokrouhlené na celé koruny dolů (dále jen "polovina minimální mzdy").~~ Do těchto příjmů se nezahrnují příjmy od daně osvobozené a příjmy, z nichž je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně.

(5) O vyplacený měsíční daňový bonus plátce daně sníží odvod záloh na daň za příslušný kalendářní měsíc. Pokud nelze nárok poplatníka uspokojit z celkového objemu záloh na daň, plátce daně je povinen vyplatit měsíční daňový bonus nebo jeho část poplatníkovi z vlastních finančních prostředků. O tyto částky sníží odvody záloh na daň správci daně v následujících měsících, nejdéle do konce zdaňovacího období, pokud nepožádá správce daně o poukázání chybějící částky na tiskopise vydaném Ministerstvem financí. Vznikne-li na základě tohoto požadavku vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně plátcovi daně nejpozději do 20 dnů od doručení této žádosti.

~~(6) Při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění poskytne plátce daně poplatníkovi slevu na dani podle § 35c maximálně do výše daně snižené o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob. Je-li nárok na daňové zvýhodnění vyšší než takto vypočtená daň, má poplatník nárok na vyplacení daňového zvýhodnění formou daňového bonusu, jen pokud úhrn jeho příjmů ze závislé činnosti od všech plátců daně v uplynulém zdaňovacím období, z nichž mu plátce daně provádí roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, dosáhl alespoň šestinásobku minimální mzdy. Jestliže u poplatníka úhrn těchto příjmů nedosáhl alespoň šestinásobku minimální mzdy, poplatník při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění na vyplacené měsíční daňové bonusy v kalendářních měsících, v nichž úhrn jeho příjmů dosáhl alespoň výše poloviny minimální mzdy, již nárok neztrácí.~~

Je-li při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění nárok na slevu na dani podle § 35ba a § 35c a na daňové zvýhodnění vyšší než takto vypočtená daň, má poplatník nárok na vyplacení daňového zvýhodnění formou daňového bonusu.

(7) Při ročním zúčtování záloh a daňového zvýhodnění plátce daně u poplatníka nejdříve daň sníží o slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob a pak vypočte částku daňového zvýhodnění náležející poplatníkovi formou slevy na dani podle § 35c a daňového bonusu. Daň sníženou o slevu na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob poté sníží ještě o slevu na dani podle § 35c a až takto sníženou daň porovná s úhrnem zálohově sražené daně a vypočte rozdíl na dani. Dále porovná daňový bonus s úhrnem již vyplacených měsíčních daňových bonusů a vypočte rozdíl na daňovém bonusu. Jestliže je úhrn částek vyplacených na měsíčních daňových bonusech nižší než daňový bonus, zvýší plátce daně o nevyplacenou částku na daňovém bonusu vypočtený kladný rozdíl na dani, nebo nevyplacenou částku na daňovém bonusu sníží o vypočtený záporný rozdíl na dani. Jestliže je úhrn vyplacených měsíčních daňových bonusů vyšší než daňový bonus, sníží plátce daně o přeplacenou částku na daňovém bonusu vypočtený kladný rozdíl na dani, nebo o ni zvýší vypočtený záporný rozdíl na dani.

(8) Přeplatek na dani z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění a doplatek na daňovém bonusu (dále jen „doplatek ze zúčtování“), které vzniknou provedením ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, vyplatí plátce daně poplatníkovi nejpozději při zúčtování mzdy za březen po uplynutí zdaňovacího období, činí-li úhrnná výše doplatku ze zúčtování více než 50 Kč. Případný nedoplatek z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění plátce daně poplatníkovi nesráží.

(9) O částku daňového zvýhodnění vyplaceného formou doplatku na daňovém bonusu sníží plátce daně nejbližší odvod záloh na daň správci daně. V případě, že nelze nárok poplatníka uspokojit z celkového objemu záloh na daň, vyplatí plátce daně poplatníkovi doplatek na daňovém bonusu nebo jeho část ze svých finančních prostředků a o tyto částky sníží odvody záloh na daň správci daně v následujících měsících, nejdéle do konce zdaňovacího období, pokud nepožádá místně příslušného správce daně o poukázání chybějící částky na tiskopise vydaném Ministerstvem financí. Vznikne-li na základě tohoto požadavku vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně plátcovi daně nejpozději do 20 dnů od doručení této žádosti. Při vrácení přeplatku z ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění postupuje plátce daně podle § 38ch odst. 5.